

Les flors dels pruners

Per MiguelAM el dc., 27/03/2019 - 09:00

Em dic Mª Rosa i soc voluntària de Llar de Pau des de fa 9 anys.

Llar de Pau és una Casa de Convalescència d'estada limitada, que pertany a un dels serveis de la Companyia Filles de la Caritat, destinat a l'atenció dels més vulnerables, i més concretament per atendre a dones en període de recuperació de salut i en situació d'exclusió social. Aquí se'ls ofereix, a més de l'atenció necessària de caire sanitari, una atenció a la resta de necessitats com a dona (recolzament d'autoestima, promoure capacitats...). Se'ls procura la recuperació d'hàbits socials (higiene i organització de la seva pròpia vida quotidiana, ús del seu propi espai privat, la convivència amb la resta de companyes i el suport per una possible preparació o reinserció sociolaboral, tot això envoltat de molta estimació.

Des de feia molts anys pensava que tan bon punt disposés de temps lliure dedicaria una part d'aquest al voluntariat. També tenia molt clar que havia de trobar un lloc on es cuidés i ajudés a les dones que sempre han fet tasques feixugues sense reconeixement. Especialment volia contribuir de manera personal a reforçar a les dones que no havien tingut les oportunitats de les que havia gaudit jo.

Quan vaig arribar a Llar de Pau, després d'una entrevista personal amb la Direcció, vaig adonar-me del desconeixement que tenia de les mancances i problemes que existien al món de les dones. Em vaig sentir angoixada i desmotivada, per la quantitat d'històries horribles que començava a conèixer, pensant que res podia fer jo per millorar alguna cosa. Als pocs dies, a la sortida del centre, vaig veure els pruners de les voreres del carrer de Llar de Pau, ja plens de flors: va ser com un bàlsam per a mi, i vaig pensar: "Ostres! Quines flors tan boniques! Val! Si ells ens ofereixen això tan bonic sense que els fem gaire cas, alguna cosa "bona", encara que menys important, podré oferir jo dedicant-me ni que sigui una mica a l'estimació i el respecte". I he arribat fins avui..."

He treballat molt a la meua vida, sempre preocupada per les responsabilitats professionals, per la família, per tot el que m'envoltava diàriament, però va ser allí, a la porta de Llar de Pau, on me'n vaig adonar per primera vegada que a la meua ciutat hi havien arbres que feien flors sense que ningú els fes cap cas però que tenien una tasca. Si jo ajudava, potser alguna dona de Llar de Pau podria, algun dia gaudir, com jo, almenys de les flors dels Pruners.

Si voleu conèixer més sobre la Llar de Pau, contacteu amb mi a voluntariat.ildp@fillescaritatfundacio.org on estarem encantats de donar-vos la informació que necessiteu.